

Den socialdemokratisk ledede regering har således så rigeligt levet op til skattereformens løfte om, at en omlægning af skattesystemet skal udformes på en sådan måde, at det samlede økonomiske grundlag ikke herved forringes for de enkelte familier i egen bolig.

Siden har regeringen, også før CD's udtræden, slået fast, at den ønsker at fortsætte en omlægning af skattesystemet efter skattereformens principper også efter 1998, dvs. gennem sikring af et bredere skattegrundlag, mindre skat på arbejdsindkomst og mere på ressourcerforbrug og endelig lavere indkomstskat i bunden. Og det, der nu giver anledning til så stor opstandelse og stærk, ja nærmest skinger, stemmeføring hos de borgerlige inklusive CD, svarer helt til de overvejelser, der var på bordet under finanslovforhandlingerne med De Konservative som den daværende regerings udspil, altså også med CD's accept.

Der er derfor ikke noget nyt i situationen, heller ikke i overvejelser om en højere bruttoskat kombineret med lettelser for lavindkomster. Men blot antydningen heraf kan bruges til at fremmane de værste skræmmebilleder. Det vil udhule rentefradraget og forringe boligernes økonomi, hævdes det. Og straks falder de borgerlige partier over hinanden for at slå fast, at de i hvert fald ikke vil udhule rentefradragets skatteværdi.

Ja, så må vi bare gå ud fra, at de altså heller ikke vil nedsætte trækprocenterne, således som de ellers plejer at sige, gennem massive ufinansierede skattelettelser. Men at hele skræk-kampagnen i forhold til boligjerne slet ikke hænger sammen, fremgår f.eks. af beregninger foretaget af revisionsfirmaet KPMG C. Jespersen for Berlingske Tidende den 2. maj i år. Heraf fremgår det:

»For den enkelte skatteyder ser regeringens bebudede skatteudspil mere dramatisk ud på papiret, end tilfældet er i virkeligheden.«

Og beregningerne viser endda:

»... at der kan komme små skattelettelser for den enkelte skatteyder – uanset om denne bor i ejerbolig eller ej.«

Det konkluderes således, at:

»For boligjerne er der ikke den store grund til bekymring. Godt nok sker der en reduktion af den skattemæssige værdi af fradraget, men det opvejes i disse fire eksempler af de øvrige lettelser.«

For boligjerne vil der i givet fald totalt set blive tale om skattelettelser. Det viser KPMG C. Jespersens beregninger altså.

Ikke desto mindre er der såkaldte eksperter, der offentligt føler sig i stand til at konkludere, at en yderligere udhuling af rentefradraget vil føre til en omfattende krise på boligmarkedet. Denne vurdering deles imidlertid ikke af folk, som faktisk har med boligmarkedet at gøre. Igen ifølge Berlingske Tidende fra den 2. maj, så slår realkreditinstitutterne fast, at huspriserne vil fortsætte opad, selv om regeringen skulle finde på at udhule værdien af rentefradraget yderligere.

Økonom Karsten Beltoft, kontorchef i Realkredit Danmark, siger således:

»Rentefradraget betyder heller ikke så meget for nettohuslejen i dag som for ti år siden. Fradraget er nemlig mindre værd end dengang, hvor renteutgifter trak fra i skatten med den fulde marginalsat på helt op til 70 pct. I dag giver renteutgifter kun en skatterabat på ca. 46 pct. Desuden er renteniveauet meget lavere i dag.«

Og samme sted udtaler kommunikationschef Henrik Hougaard, Nykredit:

»Dagens ejendomspriser skyldes den almindelige økonomiske optimisme hos forbrugerne og det fortsatte behov for mobilitet på ejendomsmarkedet. Og det vil en begrænset stigning i arbejdsmarkedsbidraget jo ikke ændre grundlæggende på.«

Boligmarkedet i dag er gennemsundt og stabilt, slås det fast. Boligjerne er altså fornuftige. De har lært af fortiden.

Men ifølge de borgerlige partier er der tilsyneladende ingen grænser for de ulykker, der vil regne ned over boligjerne. Populismen er åbenlys. Man kunne ønske sig mere seriøsitet og mindre plat i debatten.

Hvorfor gjorde V og K ikke noget for at bedre boligernes økonomi, da de havde mulighederne for det i midtfriserne, og da den virkelig var trængt? Hvordan vil V og K kunne nedsætte trækprocenterne uden at udhule rentefradragets skattemæssige værdi? Og hvordan vil V og K sekunderet af CD finansiere den ideologisk bestemte og helt igennem uansvarlige afvikling af lejeværdibeskatningen? Det drejer sig jo trods alt om ca. 7 mia. kr. Og hvordan vil de borgerlige partier forsvare det danske skattegrundlag i en situation med stærkt stigende international skattekonkurrence? Eller det vil man måske slet ikke?

Så mangler vi i givet fald svaret på, hvordan man seriøst vil udvikle det danske velfærds-samfund og nedbringe det offentlige gæld. Men det vil man måske heller ikke? Det er det,